

Üzemeltető változás a csatornaszolgáltatásban:

Az új víziközmű törvény végrehajtása kapcsán Solymár és Pilisszentiván szennyvíz szolgáltatásában is változás történt. A Solymári Hírmondóban Kleer László tollából megjelenő cikk erről informálja a Közcsat ügyfeleit. A cikket változtatás nélkül közöljük.

Nem szűnik meg a Közcsat

Hónapokon keresztül úgy tűnt az elmúlt időszakban, hogy megszűnés veszélye fenyegeti a solymári csatornahálózatot és szennyvíztelepet üzemeltető Közcsat Kft-t, egy központi rendelkezés miatt. Mostanra eldőlt: megmaradhat a 16 éve jól működő vállalat, ám januártól csak egy dabasi közműcég alvállalkozójaként működtetheti a község víziközműveit. A változásokról Hamvas Márton cégvezetővel beszélgettünk, aki elmondta: a lakosság várhatóan semmi fontos változást nem tapasztal majd az átszervezés kapcsán.

– Az elmúlt év végén, ez év elején olyan hírek röppentek fel, hogy meg kell szüntetni a Közcsat Kft-t és a hozzá hasonló vállalkozásokat, egy törvényi változás értelmében. Mi is történt pontosan?

Tavaly december 30-án, még az Országgyűlés új víziközmű-törvényt fogadott el, melynek egyik sarkalatos pontja az, hogy minden működő cégtől megvonták az engedélyt, és új engedély kérésére utasították őket. Alapvető kritérium volt viszont, hogy csak olyan vállalkozás kaphat új engedélyt, amely legalább 150.000 bekötéssel rendelkezik, tehát minimum 150.000 egyedi fogyasztója van. Nagyságrendileg tehát 400-450.000 ember kell, hogy éljen azon a területen, amit az adott cég ellát, vagyis nemcsak az ilyen kisebb, Solymár vagy Pilisszentiván méretű településeknek, de nagyobb városoknak is meg kell szüntetniük a víziközműveik önálló működtetését – illetve az állami elgondolás szerint nagy állami, vagy önkormányzati cégekbe kellett ezeket központosítaniuk.

– Eszerint országosan maximum 20-25 cég foglalkozhat a jövőben víziközmű-szolgáltatással?

A törvényalkotók alighanem még kevesebbre gondoltak, de lényegében erről van szó – miközben jelenleg körülbelül 460 ilyen vállalkozás van az országban. Ezek ebben a formájukban nem maradhatnak meg, hanem szövetkezniük kell egymással, állami vagy önkormányzati szinten, úgyhogy az önkormányzatnak választania kellett. Solymárnak, illetve Pilisszentivánnak – hiszen a két község eddig közösen működtette a Közcsat Kft-t – három lehetősége volt: az egyik az, hogy csatlakozunk a Duna-menti Regionális Vízmű Zrt-hez (DMRV), a másik lehetőség volt a Fővárosi Vízművekkel való társulás, a harmadik pedig az 51 önkormányzat szövetségéből létrejött Dabas és Környéke Vízügyi Kft-hez (DAKÖV) való csatlakozás.

Ez utóbbi céggel már 15 éve napi kapcsolatban vagyunk egy szakmai szövetség keretében, ezért a két önkormányzat képviselő-testülete – mérlegelve a különböző előnyöket és hátrányokat – úgy döntött, hogy a DAKÖV-höz csatlakozzunk. Így – a pesti oldal több nagy városát is beleértve – több mint félszáz önkormányzat fogott össze ebben a cégben, amely ezáltal elérte a 150.000-es bekötés-számot is. E döntés mellett szólt az is, hogy miután az érintett önkormányzatok látták, hogy Solymáron a tisztítás színvonala és eredményessége megfelelő, azt határozták el, hogy

megtartják a korábbi működési személyzettel a mi telepünk működését.

– Hogy befolyásolja ez a lépés magának a Közcsatnak a sorsát?

Az első változatban volt egy olyan kitétele a jogszabálynak, amely egyáltalán nem engedte meg a munka kiszervezését, csak arra adott volna lehetőséget, hogy a Közcsat Kft. beolvadjon a dabasi kft-be és annak valamilyen egységeként működjék tovább. Épp most, július 9-én jelent meg – több képviselő kezdeményezésére – az a törvénymódosítás, amely mégis lehetővé teszi a kiszervezést, és így a további működést azon cégek számára, amelyek már tavaly december 31-én, illetve idén július 15-én is ebben a tevékenységi körben működtek. Ez azt jelenti, hogy az üzemeltető ugyan a dabasi kft., de a Közcsat megtarthatja az önállóságát, és megbízás alapján folytathatja az üzemeltetést, alvállalkozóként. Ezáltal megmaradhat a solymári ügyfélszolgálat, és mi szedhetjük a díjakat is, a dabasi kft. nevében.

– Az érintett cégek fizikai közelsége miatt kérdezem: nem lett volna kézenfekvőbb akármelyik másik cég a három jelölt közül?

Nem tudnék biztosat mondani a döntés okairól, de azt gondolom, a Fővárosi Vízművekre azért nem esett a választás, mert egyrészt nem érkezett megkeresés részükről, továbbá a pilisvörösvári tisztítómű anomáliái sem tették vonzóvá a velük való együttműködést –, ráadásul ez a cég nemrég még francia tulajdon volt, s az önkormányzat képviselői valószínűleg csak hazai tulajdonú vállalatban kívántak gondolkodni. A DMRV ellen pedig talán az szólt, hogy a cég korábbi vezérigazgatója által felvázolt elképzelés szerint lényegében megszűnt volna a solymári ügyfélszolgálat, a leolvasás, a havi díjbeszedés... – ez tehát visszalépés lett volna a korábban megszokott színvonalhoz képest.

De úgy tudom, az önkormányzatot legfőképpen az motiválta, hogy akkor tudnak a jövőben is a község érdekében rendelkezni a község vagyonával, ha az megmarad önkormányzati szinten, és nem olvad össze egy állami vállalattal. Hiszen ott már nehezebb volna különválasztani az állami és az önkormányzati tulajdont, és ez nehezíthette volna az együttműködést. Természetesen nem személyekről van szó, hiszen bizonyára a DMRV-vel is jól együtt lehetett volna működni, csak az állami-önkormányzati vagyon keveredéséből fakadó esetleges problémákat akarhatták a döntéshozók ezzel elkerülni.

– A legfontosabb kérdés, hogy a lakosság előreláthatóan milyen változásokat fog tapasztalni?

A lakosság mindössze annyi változást fog észlelni – azt is csak 2013. január 1-től –, hogy a számla fejlécén nem a Közcsat, hanem a DAKÖV Kft. fog szerepelni, más különbség nem várható. 2014-től pedig, miután ez a rendelet megszüntette az önkormányzatok ármegállapítási jogát, amit a törvény az Állami Energiafelügyeletnél alakuló új Hivatalra ruházott át, ez a Hivatal fogja az új árakat megállapítani, melyeknek tartalmazniuk kell a meglévő közművagyron felújítási és szinten tartási költségét is. Solymáron és Pilisszentivánon ez sem okoz változást, mert a díjakba eddig is bele voltak építve ezek a költségek. Sőt, épp ezért még az sem kizárt, hogy ha átlagárat követel meg a Hivatal, akkor akár csökkenhet is a solymáriak szennyvízdíja.

– Jogosnak tűnő képviselői kérdés volt a solymári testületi ülésen, hogy változik-e a jövőben az eddig önkormányzati jogkörben lévő kedvezmény-megállapítások sorsa?

2013-ban minden változatlan marad, semmilyen árváltozást nem tervezünk, 2014-től viszont, az említett Energia Hivatal ármeghatározása esetében valószínűleg csak kétfajta ár lesz majd: egy vállalkozói és egy lakossági ár, ezek a kedvezmények tehát nagy valószínűséggel nem maradnak meg. A kéttényezős ár kapcsán a rendelkezésre állási díj is valószínűleg bevezetésre kerül.

– És mi a helyzet azokkal a területekkel, ingatlanokkal, ahol a bekötések még nem történtek meg: e téren lesz-e változás?

Igen, az új törvény e téren igen szigorú: a kötelező rákötést szorgalmazza, és igyekszik elő is segíteni azt különféle szankciókkal. Akinek olyan helyen van ingatlana, ahol kiépült a csatorna, annak rá kell kötnie; aki pedig nem tud elszámolni a szennyvizével, annak – a mi területünkön – 3600 Ft/m³ talajterhelési díjat kell fizetnie – tehát mindenképpen megéri minél előbb rákötni. Aki pedig rákötött, de mondjuk eddig „elfelejtette” ezt bejelenteni, annak ugyancsak célszerű ezt bejelenteni minél hamarabb, saját érdekében. Solymárra szerencsére ez nem jellemző, de egy sor településen okoz gondot, hogy megépült a csatornahálózat, a lakosság egy része viszont nem volt hajlandó rákötni: emiatt milliárdos vagyonok maradtak kihasználatlanok, közben pedig a talaj szennyezése is folyt. Ezt szeretné az új rendelet kiküszöbölni a kötelező rákötéssel.

Kleer László